

navnlig i Sylland, at faae Prioriteter i mindre Landeendomme, og det har væsentlig været Grunden for mig at stille mit Forslag. Det er en Selvsølge, at jeg stiller dette Forslag under de samme Betingelser, som jeg stillede det forrige, nemlig, at Ministeren vil lade disse Aaen komme alle Landsdele tilgode, forsaavidt der da kommer Aaensøgere fra dem alle, og ikke indskrænke Aaenene til de store Besiddere, men lade baade Husmænd og Gaardmænd nyde Godt deraf, naar de give solide Pantar. Derfor Ministeren ikke vil gaa ind paa dette, da har jeg erklæret forrige Gang, og det erklærer jeg igjen, at jeg tager mit Forslag tilbage, idet jeg ikke vil være med til at ordne Forholdet paa denne Maade, naar der ikke kan opnaas noget Nyttigt derved. Jeg skal forøvrigt sige, at det ikke kan være Andet, end at den ærede Minister vil gjøre det, som han allerede har sagt, at han vilde gjøre, saa at det kunde synes overflødig at fremdrage det her; men hver Gang denne Sag kommer frem, og der siges Noget imod den, tror jeg ogsaa, at det er rigtigt at gjentage, hvad der kan sætte den, og jeg tror, at det vilde være til Nytte for Sagen, om den ærede Minister vilde gjentage, hvad han har sagt sidst. Jeg vil altsaa bede Thinget om at optage mit Forslag ikke som en Gjenganger, men som et lille venligt Bæsen, som vil gjøre Godt, hvis det kan faae Lov dertil, og som det vilde være smerteligt at se kvalt i Fødselen.

Formanden (Krabbe): Med Hensyn til to af Vædringsforslagene, Nr. 5 og Nr. 6 paa Listen, er det fra Udvalgets og den høitærede Ministers Side meddelt mig, at man har tilfjettet at stille dem til § 8. Da Forslagene efter deres Indhold formelt kunne passe baade til § 4 og § 8, kan en Ombytning ske ved nærværende Bemærkning, uden at der behøves noget Vædringsforslag. Forslagene under Nr. 5 og 6 blive altsaa at afstemme som de første Vædringsforslag til § 8.

Winther: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at sige, at Forslaget her har en anden Form end forrige Gang, det fremkom; men det er kun, fordi det da var stillet til selve Finantslovsforslaget, og da var den Regnskabsforandring, der maatte foregaa som Følge af dets Vedtagelse, stillet op. Det er efter min Mening en Selvsølge, hvad jeg ogsaa haaber bliver bekræftet af den ærede Minister, at disse Vædringer ville foregaa af sig selv, uagtet de ikke ere nævnte i Forslaget.

S. Sørensen: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale de Vædringer, der knytte sig til Vædragerne til Finantsudvalget. Jeg kan henvise til Betænkningen, som nu er omdelt, hvor Oplysningerne for de fleste Forslags Ved-

kommende ville findes. Det første Vædringsforslag, der vil blive afstemt til § 8, saaledes som den ærede Formand nu har rettet det, angaar en aarlig Understøttelse til Stationsforvalter Thomsen ved Hornslet Station ved Aarhus-Nyomgaard Banen. Denne Mand blev i 1871 ansat ved de danske Statsbaner, men i 1874 havde han det store Uheld, at hans Fod gled paa Vognfodtrinet, saa at han faldt af Toget, der gik over hans høire Fod. Han blev underkastet en længere Kur, mistede det ene Ben og maa den Dag idag gaa med et Treben. Det er naturligtvis en betydelig Støbe, som han har lidt, idet hans Førlighed har lidt et stort Knæk, og dertil kommer, at hans Udsigt til at opnaa en bedre Stilling jo er afstaaeren, da en saadan vil kræve en langt større Anstrængelse, end han kan udfolde. Det er Grunden, hvorfor Udvalget har troet, at man skulde at komme ham til Hjælp. Han er nu ansat ved et privat Selskab, nemlig ved Aarhus-Nyomgaard Banen, hvor han har en aarlig Løn af 900 Kr., og det er her foreslaaet at give ham en aarlig Understøttelse af 300 Kr. Det kan ikke negtes, at der slet ikke kan være Tale om, at han kan gjøre noget ligefremt Retskrav gjældende, navnlig ogsaa af den Grund, at han er gaaet ud af Statsbanens Tjeneste og over til et privat Jernbaneselskab, men Villighed synes dog at tale for, at han saar Noget som Erstatning for det Uheld, han har haft i Statens Tjeneste. Det næste Forslag vil findes i Betænkningen over Vædragerne under Nr. 21. Det angaar et Vædrager fra Justitsraad Møller, som har anmodet om, at der maa blive givet ham en Tillægsbevilling paa mindst 40,000 Kr. Udvalget har været enig om, at der ikke kunde være Tale om at yde ham en saadan Erstatning. Sagen er, at denne Mand jo har været engageret ved Bygningen af vore Jernbaner, og i Forening med Andre har overtaget Anlægget af Gøjbjerg-Lunderkov Banen, som var anslaaet til 630,000 Rbl., til en Sum af 20,500 Rbl. mindre end Overflagssummen. Han har tænkt sig, som han sagde, at han vilde faae en Bevilling paa ca. 20,000 Rbl. Dette er Udvalget enig om, at der ikke kunde være Tale om at yde ham i Erstatning. Derimod forekommer det Udvalget, at der kunde være nogen Grund til at tage noget Hensyn til, at denne Mand var den første danske Mand, der har brudt Iken ved at overtage saa store Foretagender, saameget mere, som han ved at overtage dette, har givet Stødet til, at vore Jernbanebygninger ere blevene overtagne af danske Mænd. At dette i mange Maader har været forbundet med store Tab for denne Mand, vil være Thinget bekendt af tidligere Vædrager og Forhandlinger om denne Sag. Altsaa af den Grund, fordi man maa se hen til ham som den første Banebryder, der som saadan maatte være udfat for store Tab, har Udvalget i det Hele taget været enig om at